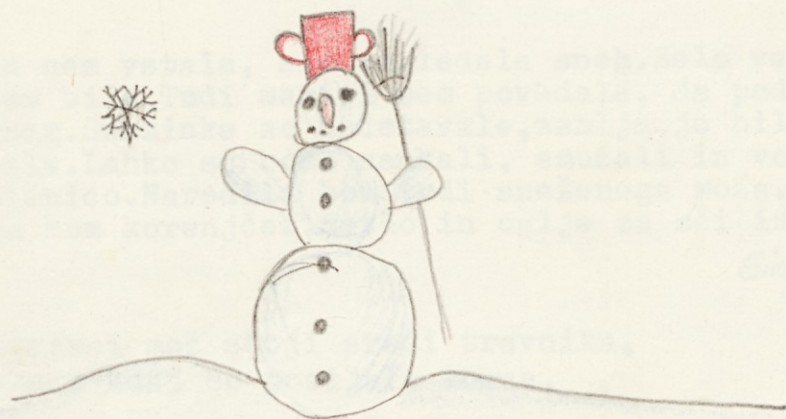
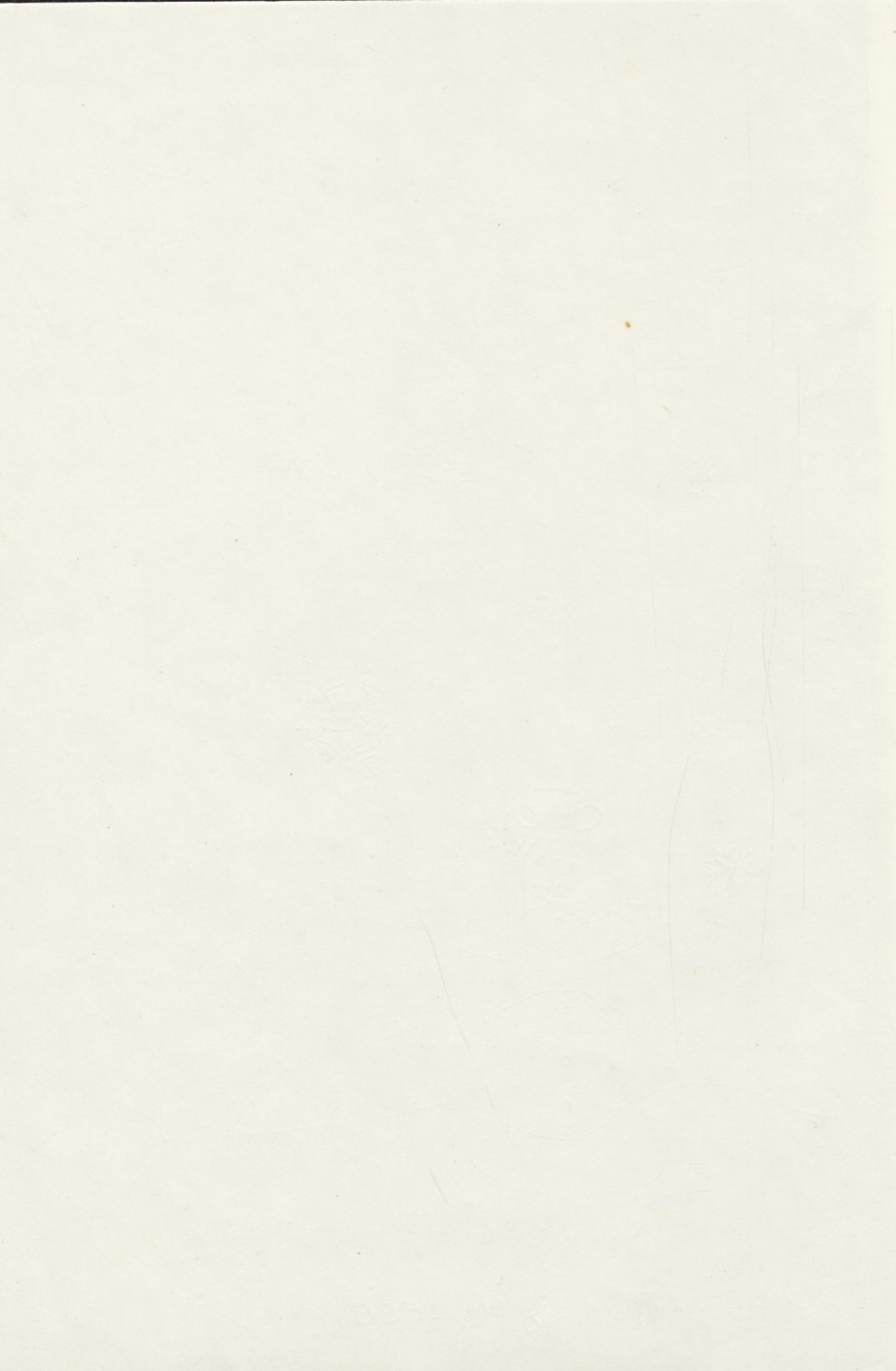

3

Listki

Šolsko leto 1986-87
Podružnična šola Leše

ZIMA

Sneg leti z neba,
zemlja je snežena,
Jasmina je vesela.

Marjanca

Sneg pada, pada, pada,
kepe debeli,
Marjanca se smeji.

Snežinke so debele
in tudi so vesele,
ker snega je do kolena.

Jasmina

Ko sem vstala, sem zagledala sneg. Zelo vesela sem bila. Tudi mami sem povedala, da pada zunaj sneg. Snežinke so naletavale, zemlja je bila vsa bela. Lahko se bomo sankali, smučali in vozili z žičnico. Naredila bom tudi sneženega moža. Dala mu bom korenjček, metlo in oglje za oči in usta.

Simona

Sneženi mož stoji sredi travnika,
glada kdaj bo posijalo sonce.

izza oblaka se pokaže sonce
in vidi sneženega moža.

Sonce posije še močneje
in stopi sneženega moža.

Irena

Ko smo pospravljali korenje, sem prosila mamico, če lahko dobim korenje za sneženega moža. Mami mi ga je dala. Zdaj pa že težko čakam, da pade sneg in bom naredila sneženega moža. Zvalili bomo tri kepe za telo in dve za roki. Nekdo bo prinesel lonec in metlo, jaz pa imam že korenje za nos. Dobil bo še oči in gube in tako bo sneženi mož narejen.

Simona

Sonce se skriva za oblaki,
zima prihaja k nam,
zdaj bo veselje med nami.

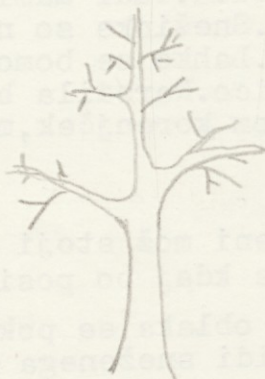
Jasmina

Zima privihrala je z gora,
zdaj snega nam bo nasula,
da se bomo smučali in sankali.

Mateja

Drevesa so gola,
zebe jih,
ker so brez obleke;
mokra so,
snežena in debela,
ker so snegom pokrita.

Jasmina

S R N J A Č E K

Srnjaček, zima bo prišla.
Kaj bo s tabo pozimi,
ko ne bo sena?

Zima mrzla je hudo,
snegec bel.
Spomladi ga bo sonček vzal.

Marjanca

N A Š A M U C A

Mi imamo mucu,
mucu črnodlako,
kličemo jo Miki.

"Miki, pridi jest!"

Potem ji damo mleko,
a mleka noče piti,
raje je meso.

Jasmina

Z A J Č E K

Zajček korenjčka gloda
in ga je.

Potem pa Anka pride
in zakliče: "OJOJ!"

Zajček zbeži,
Anka pa domov hiti.

Marjanca

M O J A   D R U Ž I N A

V naši družini smo Špela, oči, mami, mama,
Mojca, Sabina in jaz. Imamo se radi. Jaz hodim
v drugi razred, Špela pa v malo šolo v Lešah.
Oči hodi v službo v Tržič. Mamica tudi. Mama
pa doma gospodinji. Mojca hodi v šolo v Kranj,
Sabina pa v Ljubljano.

Marjanca

M O J A   P U N Č K A

Moja punčka se smeji,
če tudi dude ni.
Z njo se rada igram.
Ko v šolo hitim,
punčko pozdravim,
da se nasmeji.

Popoldne, ko iz šole pridem,
punčka spet vesela je.
Moja punčka nikoli ni bolana,
zato gre zmeraj ven rada.

Jasmina

Mojca lena, le kdo bo tebe vzela?
Medved spomladi lačen brunda,
le ta za malico te bo imel.

M O J C A

Marjanca

M O J A   S O B A

Moja soba je velika,
z Jurčkom spiva v njej,
vsak dan jo pospravim,
da ni nereda v njej.

V sobi imava omare,
pograde in stol,
pa še od mamice je notri
en šivalni stroj.

Jasmina

Š P O R T N I   D A N

Na športni dan smo šli v Bistrico. Prišli smo
prezgodaj, zato smo gledali na stopničkah.
Po malici smo tekmovali mi. Jaz sem bila druga,
Jasmina je bila zadnja, Marjanca pa predzadnja.

Simona

Čebelica je poletela in na rožici obsedela
in se vrnila v panj.

DAN PIONIRJEV

V ponedeljek smo imeli pionirski dan. Šli smo proti Peračici. Videli smo velika brezna na travniku. Simona je nabirala zelenke. Ko smo šli v gozd smo dobili ježovke. Tovarišica je dobila dežnikarico. Videli smo tudi lovsko opazovalnico.

Marjanca

Šli smo na pohod. S seboj smo imeli malico. Med potjo smo nabirali gobe. Našla sem veliko zelenk. Ko smo se ustavili, smo pomalicali. Potem smo se igrali razne igre: trden most, skrivalca, mačko in miško. Doma smo si odpočili. Ko sem se odpočila, sem šla nabirat kostanj.

Simona

Bil je dan pionirjev. S tovarišico smo šli v Peračico. Gledali smo kje vzhaja sonce. Nabirali smo gobe. Ko smo hodili ob gozdu je Marjanca zagledala tri rdeče mušnice z belimi pikami.

Jasmina

DOMOVINA

Domovina je vesela,
ker sonček sije,
luna gleda zvezdice,
ki se smejiyo,
saj domovino imajo tudi one.

Marjanca

Vsak človek ima domovino,
zato je srečen,
ker velikokrat sije sončece
rumeno;

domovina se raznaša
po vsem svetu
in zato je naša domovina
JUGOSLAVIJA.

Jasmina

PIONIR

Popoldne je veselje,
le zakaj?

Otroci niso več cicbani
ampak pionirji.
Zapeli so mnogo pesmic
in veseli odšli domov.

Marjanca

Otroci so postali pionirji. Zato je na šoli
visela zastava. Dobili so kape, rutke in
knjižice. Zapeli so pesmice. Ko so prišli domov,
so povedali, da so postali pionirji. Od veselja
so zaplesali in zavriskali. Vsakemu so
pokazali kapo in rutko.

Simona

V temnem gozdu zdaj hitita
pionir in pionirka,
da ne bosta se izgubila -
k partizanom zdaj hitita,
hitro, hitro, hitro,
važno pismo jim nesita,
hitro, hitro, hitro.

Jasmina

V Listke so pisali učenci 1. razreda: Mateja Bohinje, Irena Hrovat in učenci 2. razreda: Marjanca Bohinjec, Jasmina Kokalj in Simona Meglič.

Leše, 2. februar 1987

